

[Sigsgaard.] slags små, enkle spørgsmål, som på indeværende tidspunkt bør kunne besvares, og jeg håber at kunne få et svar i dag.

Endelig er der lovforslaget om medarbejderaktier. Det har til formål at narre de ansatte til at begrænse deres forbrug, så virksomhederne på en let måde kan skaffe sig kapital, uden at de ansatte får nogen indflydelse alligevel. Det havde den radikale ordfører så evig ret i. Han gjorde nemlig den bemærkning, at det her havde ikke meget med økonomisk demokrati at gøre. At lovforslaget så også kan bruges som skattefidus af direktører og højere funktionærer, gør det ikke bedre. Vi vil stemme imod det. Så kan man godt fra udvalgspartiernes side hævde, at der ligger forskellige andre ting i dette lovforslag, forskellige detaljer, som kan være fornuftige nok, men hovedindholdet er det, jeg har trukket frem her, og det vil vi tage klart afstand fra ved at stemme imod lovforslaget.

De tre lovforslag er alle — mest dog de to første — egnede til at give folk det indtryk, at regeringen gerne vil gøre noget ved kapitalgevinsterne og afskrivningsfiduserne. Det er beklageligvis et falsk indtryk, og derfor er vi negativt stemt over for lovforslagene.

Finansministeren (Ninn-Hansen): Det er jo et særdeles omfattende materiale, udvalget har haft at behandle, både de tre oprindelige lovforslag, der behandles her, og forskellige ændringer i ligningsloven, som der senere er fremsat forslag om. Jeg vil gerne takke udvalget, fordi det har taget imod disse ændringsforslag, der jo både for dagbladenes og de værnepligtiges vedkommende drejer sig om noget, vi gerne ville have klaret nu, og givet tilslutning til dem.

Jeg synes også, der er grund til foruden en tak generelt til udvalget at rette en speciel tak til oppositionen. Over for udvalget rejste jeg spørgsmålet om, hvorvidt man foretrak at få behandlet udskrivningsprocenten nu eller ønskede en udsættelse til efteråret. Jeg fik et ganske klart svar fra oppositionen i denne sag: man ønskede at udsætte sagen til efteråret, fordi man der ved havde større muligheder for at bedømme, hvilken udskrivningsprocent der er behov for i 1972. Vi har i regeringen fulgt det, jeg har forstået er et ønske fra de to

oppositionspartier, som svarede klart i udvalget, og dermed skulle vi gerne være ude af en diskussion, som jeg aldrig finder særlig pyntelig, hvor man på forhånd er uenig om proceduren. Når man er det, kan det somme tider knibe med at blive enig om realiteterne, og derfor synes jeg, der er noget glædeligt i, at vi i fællesskab er nået frem til at lægge en anden plan for, hvordan vi skal fastsætte udskrivningsprocenten, en plan, som vi nu følger i fællesskab, og så håber jeg selvfølgelig også, at vi, når vi når frem til efteråret, kan enes om realiteterne i dette vigtige spørgsmål for hele vor samfundsøkonomi.

De tre lovforslag, der er til behandling, indeholder alle regler, om de skattemæssige vilkår, erhvervslivet skal arbejde under i de kommende år, og for de to lovforslags vedkommende drejer det sig desuden om at gennemføre nye regler, hvorved man skal søge at hindre misbrug. Det er forståeligt, at der som nævnt af flere ordførere opstår diskussioner om disse misbrug, men jeg mener også, det er rigtigt, som frenhævet af hr. Haunstrup Clemmensen og andre, at vi er enige om, at det, at nogen uberettiget benytter sig af nogle regler, vi må have i samfundet vedrørende skatter eller andet, er noget, som vi alle ønsker at finde midler til at bekæmpe. Der er bare ét skridt, vi ikke vil tage. Vi vil ikke tage det skridt, bare fordi der finder nogle misbrug sted at afskaffe regler, som har samfundsøkonomisk stor betydning, for selvfølgelig kunne man forholdsvis let afskaffe misbrugerne i forbindelse med afskrivningsreglerne, hvis vi afskaffede afskrivningsreglerne, men det går jeg ud fra at ingen vil gøre. Der er nogle, der ønsker at afskaffe forskudsafskrivningerne og dermed stille dansk erhvervsliv dårligere end erhvervslivet i de lande, vi skal konkurrere og konkurrerer med, men der er dog ingen, der har stillet forslag om en fuldstændig afskaffelse af afskrivningsreglerne. Jeg synes også, der er langt mere grund til at fastslå, at vi har fået nogle afskrivningsregler, der har haft en særdeles god virkning for dansk erhvervsliv og dermed dansk samfundsøkonomi, og det kan vi vel så meget bedre sige, som det er en anden regering, nemlig den regering, hvori Viggo Kampmann var finansminister, der indførte de regler, vi arbejder med i dag. Når vi fin-